

De hele ochtend had Warre gewerkt in de moestuin. Hij had spruitjes en kool geoogst, stro onder de pompoenen gelegd, en nu bouwde hij een huisje voor de egels.

Toen hij klaar was, droeg Warre fluitend een mand vol verse groenten naar de keuken.

Vader hakte het hout voor de komende winter.

Zijn blik gleed van Warres volle mand naar de rommelige hoop takken en bladeren die Warre in de groentetuin had neergegooid.

‘Zo kan het niet verder,’ zuchtte vader.

Hij hakte een laatste blok door en legde daarna zwijgend zijn bijl neer.

Die nacht harkte vader een pad voor zijn zoon.

Pas toen het allerlaatste takje opgeraapt was, en alle keien
netjes naast het pad gestapeld, ging hij terug naar binnen.

Even keek hij naar de maan die bleek in de hemel dreef.

Er was een stuk uit.

A watercolor illustration of a young child with dark hair, wearing a bright yellow dress and a brown backpack, walking through a shower of falling autumn leaves. The child is looking down at the ground. The leaves are in various shades of yellow, orange, and red, scattered throughout the scene. In the bottom right corner, there are small, faint illustrations of a bicycle and a motorcycle.

Tegen de ochtend had de wind een vers tapijt voor Warre
uitgestrooid. Hij zakte er tot aan zijn enkels in en lachte.

‘Volg het pad!’ riep vader hem na.

‘Dat loopt makkelijker!’

Maar Warre hoorde enkel het knisperen en kraken van de
neergedwarrelde herfst. Met ferme passen stapte hij tussen
de bomen door. Uitgelaten schopte hij wolken van goud en
rood om zich heen.